

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Jeg bliver nødt til at bedrøve hr. Christian Brix Møller, som jeg synes stik imod sine egne holdninger og sit eget partis holdninger forsøger at rejse problemer, der ikke er der, og som forsøger at overgå visse dele af fagbevægelsen med nogle formuleringer, som ikke hører noget sted hen.

Jeg håber, fru Marianne Jøved hører denne debat, for jeg synes virkelig, at hr. Brix Møller er ude i noget mærkelig snak.

Virksomhedspraktik drejer sig om, at folk, som er helt ude i sneen og aldrig har haft deres fod på det danske arbejdsmarked, nu kan få en chance for at vise, at de kan komme op om morgenen, at de forstår, hvad den maskine, som de måske skal arbejde med, foretager sig. Når de så har vist, at det kan de, skal de naturligvis så hurtigt som muligt være ganske almindelige lønmodtagere.

Men der er jo ingen grund til ikke at benytte de overenskomster, man har. Og hvis man i startperioden kan få fodfæste ved, at man benytter den nedre del af overenskomstskaalen, hvad er der så galt i det?

Jeg ved ikke, formand, om jeg må stille spørgeren nogle spørgsmål. Jeg har efterhånden fem spørgsmål til ham, for der er noget, jeg slet ikke begriber i denne dialog. Jeg troede, Det Radikale Venstre var tilhænger af, at vi nedbryder barrierer på arbejdsmarkedet og hjælper folk, som ikke har fodfæste, til at få det. Hvad er det for noget snak, vi er udsat for her i slutningen af spørgetiden? Jeg tror, det egner sig til en privat drøftelse uden for salen.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ja, det er der noget, der kunne tyde på. Ønsker hr. Brix Møller ordet? (*Ophold*). Ja, værsgo.

Christian Brix Møller (RV):

Det vil nok være meget nyttigt.

Jeg står ikke og taler fagbevægelsens sag. Men hvis det her er en generel ordning, hvor vi taler om op til 1 år, hvor mange nyttilkomne skal gå på det, der svarer til en SU-sats, og hvor der ikke ligger noget krav om, at arbejdsgiveren skal være forpligtet på ordinær beskæftigelse bagefter, så siger jeg, at så begynder jeg at forstå, at fagbevægelsen er bekymret for et opdelt arbejdsmarked.

Vi er meget store tilhængere af at nedbryde barriererne. Derfor har vi fremlagt et forslag, som er langt mere målrettet. Det, min kritik af

regeringen går på, er, at det ikke er vidtgående nok, for hvis fagbevægelsen ikke vil acceptere det, så står regeringen med hatten i hånden.

Derfor efterlyser jeg mere kreativitet og mere målrettethed fra regeringens side for at nedbryde de her barrierer, for vi er jo ikke kommet lænere, end vi har været tidligere, hvor man opfordrede regeringen til at være mere fleksibel omkring mindstelønnen. Man hvad er der sket? Ingenting, fordi fagbevægelsen er imod.

Derfor ønsker vi mere initiativ, kreativitet og handlekraft fra regeringens side for at løse det problem, der er ved mindstelønnen, som så stiger, og gøre det billigere for arbejdsgiverne at ansætte i en kort periode, og derefter er det uden det offentliges mellemkomst ...

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Det er ikke et foredrag, det er spørgsmål til ministeren.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Regeringen har faktisk indledt en særdeles konstruktiv dialog med fagbevægelsen og i øvrigt ikke bare med LO, men også med FIT, akademikerne osv. Vi har holdt et meget vellykket møde, hvor vi var enige om at give begrebet virksomhedspraktik en chance.

Møderækken fortsætter, og jeg har set i medierne, at fagbevægelsen siger, at virksomhedspraktik dog helst kun skal være maksimalt et halvt år. Vi synes i regeringen, at man af hensyn til de meget tunge og svage skal have mulighed for at gå op til et helt år, og det holder vi fast i. Men vi taler fornuftigt om det, og måske kan der findes mellemveje eller forsikringer, som kan overbevise fagbevægelsen om, at der ikke sker noget ved, at man kan gå op til et helt år.

Vi er kun ude på at få en dialog med arbejdsmarkedets parter om, at nogle flere kan få lov at vise, hvad de duer til, og vi er helt opmærksomme på, at det bedste er at have en forståelse med fagbevægelsen for derved også at have en forståelse med de lokale tillidsfolk.

Vi er helt med på, at når f.eks. en indvandrer efter nogle ugers virksomhedspraktik begynder at være en fuldgyldig arbejdskraft sammenlignet med de kommende kolleger på virksomheden, skal tillidsmanden komme og sige til arbejdsgiveren: Hør, nu er Ahmed lige så god som os andre, nu skal vedkommende have løn. Det er jo meningen med det hele. Så råber vi hurra, når vi kommer dertil.